

ikke stille et faadant Forflag, men nævner det kun som et Exempel, det er Artikler, som jeg til en vis Grad kalder Luxusartikler, og som kunne undværes. En Stemme i min Nærhed nævner „Silke“, og jeg skal indbrømme, at ogsaa denne Artikel kunde tages med. Jeg erkjender, at det kan have sine Vanskeligheder at paalægge en faadan Bøffatning, men, hvorledes man end bærer sig ad, troer jeg, at man maa see faavidt muligt at komme hen til at ramme Skatteevnen; men dette gjør man virkelig ikke ved at henge sig i en Bygning. Det er muligt, at den, der eier eller befidder en Bygning eller boer deri, eier langt den mindste Part deraf; det er muligt, at hans Creditor faagodthom eier det Hele. Men hvad har man gjort ved hans Creditor? Man lader ham være aldeles skattefri; Capitalen have vi hidtil ikke beffattet, naar undtages det enkelte Tilfælde gennem Frigsskatten. Desom man tænker sig en Mand, der eier en Bondegaaard, som er 16,000 Rd. værd, og hans Creditor har de 8,000 Rd., som staae prioriterede i Eiendommen, faa ere disse to Mænd lige rige; den Ene kramrer man sig fast til og forlanger, at han idelig og idelig skal betale, men den Anden rører man ikke. Den Anden, som er aldeles skattefri, kan lægge sig til at sove og med Sikkerhed faae sin Indtægt bragt tilveie; men den, der skal betale Skatter og Afgifter og Rentpenge og løbende Udgifter ved den faste Eiendom, kan ikke lægge sig til at sove; han skal idelig være i Virksomhed, og han har endda tungt nok ved at komme igjennem. Jeg troer, at den Tid er forbi, da man bør holde sig stadig til den nemmeste Skat, hvilket jeg skal indbrømme, at Skatten paa faste Eiendomme er; jeg troer, at den Tid maa være forbi, da vi klynge os fast til dem og ikke kunne finde andre Bøffatningsgjenstande. Det nytter ikke, at man siger, at Skatten paa de faste Eiendomme, nemlig gennem Hartkornet, egentlig i og for sig kun er en Prioritet. Jeg skal ikke benægte, at den har megen Righed dermed, det er sandt, men Forholdet bliver ikke opffattet faaledes, idetmindste hos Folkets store Fleertal, og det nytter ikke, at det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen), der talte derom i forrige Møde, kan regne ud og see med sit

klare Blik, at det er en Prioritet, thi den, der svarer Skatten af den faste Eiendom, kan ikke begribe det. Naar det ærede Medlem alifaa vilde troste os med, at denne Skat havde vi levet os ind i, og at den væffentlig havde tabt Charakteren af Skat, maa jeg derfor svare ham, at faaledes bliver det ikke opffattet af Skattebøeren. Denne bliver heller ikke opffordret til at reise til Amtstuen for at betale Rentpenge, men for at betale Skat, og dette staaer ligesaa ubehageligt for ham, som naar han skal reise til Amtstuen og betale Indkomstskat. Der er derimod andre Indtægter, som vi have, men ganske vist indirecte, som Følf ikke engang vide af, at de betale, og dette er i Grunden det Bedste. Der er meget Faa, der tænke paa, at de betale Skat, hvergang de drikke en Kop Caffee eller ryge en Cigar, eller tage sig en Snaps eller et Glas Bølf, eller kjøbe Klæde til en ny Frakke; man tænker ikke paa, i det Dieblif, man gjør det, at man betaler Skat, men det gjør man dog. Hvad derimod andre Skatter angaaer, om det nu skal være Hartkornsskat eller Bygningsafgift eller Indkomstskat, faa bliver det i Folks Bevidsthed opffattet som Skat, og det bliver ikke Andet, fjøndt jeg indbrømmer, at, faaledes som Statsffatterne nu i endeel Aar have været for faste Eiendomme, kunne de for den senere Eier, naar han tænker sig rigtigt om, have nogen Righed med en Prioritet; dette skal jeg som sagt ikke benægte. — Hvad angaaer Communernes Deeltagelse i den hele Opmaaling og Skatteligning og Skatteopkrævning, da er jeg ganske enig med den høitærede Minister i, at det i den Henseende Foreffaaede er det Helbigste og Bedste, man kan gjøre. Vil man have en nøagtig Control med, at den, der bør betale Skatten, virkelig kommer til at gjøre det, og at den, der bør være fri derfor, virkelig bliver det, skal man have Ophøffninger fra Communen. Det er Noget, som Enhver, der lever paa Landet, har haft Velighed til at erfare, i det Mindste har jeg mange Gange erfaret det, at det ikke gaaer til, som det burde, i denne Henseende, og det simpelthen af den Grund, at de, der have med Controlen at gjøre, ikke kjende Forholdene. Svøffrigt skal jeg ved denne Velighed tillade mig at ubtale med et Par Ord, at jeg troer, at